

ב"ל (חיפה) 50401-10-12 - יעקב ציטיאט נ' המוסד לביטוח לאומי

ב"ל (חיפה) 50401-10-12 - יעקב ציטיאט נ' המוסד לביטוח לאומימחוזי עבודה חיפה

ב"ל (חיפה) 50401-10-12

יעקב ציטיאט

ע"י ב"כ - עו"ד אררה

נגד

המוסד לביטוח לאומי

ע"י ב"כ - עו"ד גולדנברג

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

[30.01.2013]

כב' הסגנית נשיא איטה קציר

פסק דין

1. בפני ערעור לפי סעיף 213 לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב] התשנ"ה-1995 (להלן - חוק הביטוח הלאומי), על החלטת הוועדה הרפואית לעררים (להלן - הוועדה) לפי חוק פיצוי לנפגעי פוליו, התשס"ז-1997 (להלן - חוק הפוליו) מיום 2.9.12, אשר קבעה כי המערער אינו לוקה בפוליו (להלן - ההחלטה).
2. הוועדה התכנסה בעקבות פסק דין מיום 13.6.12 (ב"ל 6841-03-12), שנתן תוקף להסכמת הצדדים לפיה עניינו של המערער יוחזר לוועדה רפואית לעררים, בהרכב חדש, על מנת שתזמן את המערער, תאפשר לו לטעון את טענותיו, תערוך למערער בדיקה קלינית ותדון בעררו. כן נדרשה הוועדה להתייחס לכל מסמכי התיק, ובמיוחד למסמכים הבאים: אישור ד"ר זלינגר מיום 23.8.10, אישור ד"ר איליה שוורץ מיום 25.8.10, אישור ד"ר דניאלה נחום מיום 27.10.03 ותוצאות בדיקת EMG מיום 2.8.10.
3. יצוין כי מדובר בערעור רביעי במספר על החלטות ועדות לעררים לפי חוק הפוליו בעניינו של המערער, וקדמו לו ערעורים שנדונו בהליכים ב"ל 1439/08, ב"ל 43535-12-10, ו-ב"ל 6841-03-12.
4. טענות המערער

- א. המערער טוען כי הוועדה שגתה בכך שהסתמכה בין השאר על האישור הרפואי של ד"ר איזבלה שוורץ מיום 5.7.10. אישור זה מתייחס לשתי בדיקות שערכה עורכת המסמך (בתאריכים 5.7.10 ו- 26.8.10) ועולה ממנו אבחנה של "ספסטיות דיפלגית". אלא שלטענת המערער מדובר באבחנה שגויה מהבחינה הרפואית והמשפטית, וזאת בהתייחס לממצאים המוזכרים בבדיקה. עוד טוען המערער כי ממצאי בדיקתה של ד"ר שוורץ סותרים את מסקנתה לפיה אין סימנים התומכים בפגיעה המתאימה למחלת הפוליו, כלומר לפגיעה בנזירון המוטורי התחתון.
- ב. באשר לאישור הרפואי של ד"ר זלינגר מיום 23.8.10, נטען כי הנמקת הוועדה לדחיית האמור באישור מבוססת על כך שמהאישור לא עולים ממצאי בדיקה קלינית, אלא שהנמקה זו אינה ראויה שכן המערער הופנה לבדיקת ד"ר זלינגר אך ורק על מנת שזה יעיין בתוצאות בדיקת EMG מיום 23.8.10 ויחווה דעתו אם היא מצביעה על קיומה של פגיעה בנזירון המוטורי התחתון.
- ג. באשר לאישור של ד"ר איליה שוורץ מיום 25.8.12, נטען כי הוועדה לא התייחסה לעמדתו ביחס לתמונה הקלינית המתאימה לפגיעה בנזירון מוטורי עליון ולתוצאות בדיקת ה-EMG המצביעות, לטענת המערער, על פגיעה ממושטת בנזירון המוטורי התחתון "כפי שניתן לראות בפוליו".
- ד. באשר לאישור ד"ר אדלר מיום 2.1.07, המערער טוען כי אין מקום להסתמך על אבחנותיו שכן מניסוח האישור עולה כי אין אבחנה חד משמעית אלא השערה בלבד לקיומה של מחלה ניונית. עוד נטען כי לא היה מקום להסתמך על אישור ד"ר אדלר שכן לא ברור מהאישור מהו תחום התמחותו המקצועית, וספק אם מדובר במומחה מתחום הנזירולוגיה.
- ה. באשר לאישור של ד"ר דניאלה נחום מיום 27.10.03, נטען בהודעת הערעור כי הוועדה שגתה בכך שקבעה שהאבחנות שעולות מהאישור (ספסטיק פרפלגיה ומצב לאחר אצפליטיס-פוליו) הינן בגדר אבחנות סותרות, וזאת משום שמספר רופאים אישרו שהאבחנה של פרפלגיה ספסטית קשורה במחלה של אנצפליטיס.
- ו. הוועדה, בניגוד להוראות פסק הדין, לא התייחסה לעררו של המערער ולא ציינה כי עמד בפניה. כן לא ציינה כי עמדו בפניה פסק הדין ומכתבה של באת כוח המערער עם הוראות משלימות מיום 3.7.12, ומכאן יש להסיק כי לא עיינה במסמכים אלה.
5. טענות המשיב
- א. טענות הערעור הינן רפואיות ואינן מצביעות על טעות משפטית בהחלטת הוועדה.
- ב. הוועדה קיימה דיון ארוך ומנומק וכלל המסמכים הרלוונטיים זכו להתייחסות בפרוטוקול הדיון.
- ג. לא ניתן להעלות טענות בנוגע לנכונותם של מסמכים רפואיים הקיימים בתיק ואין זה מתפקידו של בית הדין לפסול או לאשר את נכונותם של מסמכים אלה, חלקם בני כעשור שנים.

דיון והכרעה

6. עיון בפרוטוקול הוועדה מעלה כי הוועדה ערכה למערער בדיקה קלינית. בנוסף, עיינה הוועדה באישורים הרפואיים אליהם הפנה פסק הדין, והתייחסה לממצאים ולמסקנות העולים מהם.
7. לא מצאתי כל פגם בהתייחסותה של הוועדה לאישורים הרפואיים השונים. טענות הערעור באשר לתוקפם ונכונותם של אישורים אלה - הינן בגדר טענות רפואיות. כך, למשל, הטענה כי אבחנותיה של ד"ר דניאלה נחום הינן בגדר אבחנות סותרות. אף לא מצאתי ממש בטענה באשר להתייחסות הוועדה למסמך שיצא תחת ידיו של ד"ר אדלר. מסמך זה מצטרף לשורה נוספת של מסמכים עליהם מצביעה הוועדה אשר מעלים כולם אבחנות שונות - שאינן פוליו. השאלה לאיזה מסמכים להיזקק ובאיזה אופן לבחון חומר רפואי, הינה שאלה רפואית שאין ערכאה שיפוטית מוסמכת להתערב בה במסגרת הליך זה.
- לא מצאתי לקבל גם את הטענה שלא היה מקום לפסול את האמור באישור הרפואי של ד"ר זלינגר שעה שמהאישור לא עולים ממצאים קליניים. קביעת הוועדה בסיכום החלטתה - כי התרשמה מבדיקתה הקלינית מקיומו של ממצא קליני דומיננטי של ספסטיות המצביע לדעתה על כך שהמערער לא לקה בפוליו - מצביעה על הלך מחשבתה כי לצורך הכרעה שלמה נדרשים ממצאי בדיקה קלינית. מדובר לכן בקביעה רפואית-מקצועית שאין מקום להתערב בה.
8. הוועדה ציינה בסיכום דבריה כי "היות והוועדה התבקשה להחליט על-פי מסמכים שעמדו בפניה האם אכן מדובר במחלת פוליו או פגימה נוירולוגית אחרת הועדה מדגישה שהמסמך היחידי שמזכיר פוליו בין היתר הינה בדיקת EMG-מ-8/10. בדיקת EMG זאת עומדת ... בדיקה הקלינית של הוועדה שהתרשמה מממצא קליני דומיננטי של ספסטיות טריפלגיה והוועדה בדעה שאין מדובר במקרה זה בפוליו. הוועדה מציינת למעשה שבמקרים מעין אלה ודומיהן כאשר בדיקת EMG אינה מתאימה כלל לבדיקה הקלינית ועומדת עמה - במיוחד כאשר הממצא קליני הספסטי כל כך בולט אין כל אפשרות להסתמך על בדיקת EMG זו וזהו הנוהל הרפואי המקובל".
- לא מצאתי פגם משפטי בהנמקתה של הוועדה באשר לשלילת קיומה של מחלת פוליו אצל המערער. מסקנה זו מבוססת על ממצאי הבדיקה הקלינית שערכה הוועדה והינה בגדר הנמקה ראויה. הלכה היא כי ועדה רפואית רשאית לבצע בדיקות תפקודיות-קליניות, ואף להעדיף את תוצאותיהן על פני תוצאות בדיקות הדמיה, דוגמת בדיקת EMG (ראו: פסקה 5 להחלטה ברע"א 8233/11 בנימין כהן נ' מדינת ישראל, ניתנה ביום 27.9.2012). הדבר נכון ביתר שאת שעה שהוועדה מתמודדת עם מספר מסמכים רפואיים אשר אף מהם לא עולה מסקנה ברורה של ממצאים המצביעים על קיומו של פוליו.
9. לא מצאתי ממש בטענת המערער לפיה משלא ציינה הוועדה בין המסמכים שעמדו בפניה את הערר או את פסק הדין ואת מכתבה של באת כוח המערער מיום 3.7.12 - יש להסיק מכך כי לא עיינה בהם, וזאת מהטעמים הבאים: (א) הודעת הערעור אינה מפרטת מאלו טיעונים התעלמה כביכול הוועדה מתוך נימוקי הערר ומכתב ב"כ המערער מיום 3.7.12 - והיה מקום לדחות את הטענות בנוגע להתעלמות הוועדה אך מטעם זה.
- (ב) מעבר לנדרש יצוין כי מגוף הפרוטוקול עולה כי הוועדה נתנה דעתה לטענות המערער וכן למסמכים אליהם הפנה פסק הדין (ובניהם אישור ד"ר שורץ, ד"ר זלינגר, ממצאי בדיקות EMG ועוד) - ומכאן שיש להסיק כי הוועדה עיינה בהוראות פסק הדין ובמסמכים המהותיים שעמדו בפניה, כפי שהוועדה אף ציינה במפורש בעמוד הראשון: "לפי בקשת בית הדין הוועדה התייחסה לאישור ד"ר איזבלה...".
- (ג) עיון במכתב ב"כ המערער מיום 23.7.12 אינו מעלה כל טענה מהותית שהוועדה התעלמה ממנה. כך, למשל, התבקש המשיב לכנס ועדה בהרכב חדש (כפי שאכן נעשה בפועל); הוועדה נדרשה לאפשר למערער לטעון בפניה (המערער זומן לוועדה יחד עם באת כוחו, שטענו בפני הוועדה כפי שצוין בסעיף 3 לפרוטוקול); להתייחס למסמכים המפורטים בפסק הדין (כפי שאכן נעשה בפועל כעולה מפרוטוקול הוועדה), ולהתייחס לבדיקות EMG. בנוסף העלה המכתב טענות בנוגע לנכונותם וכשרותם של קביעותיה הרפואיות של ד"ר איזבלה שורץ - אישור אליו התייחסה הוועדה באופן מפורט ומנומק, כמבואר לעיל. מהאמור עולה, כי הוועדה דנה והתייחסה לכל אחת מטענות ודרישות ב"כ המערער במכתבה זה.
10. לאור כל האמור לעיל, הערעור נדחה.
- אין צו להוצאות.
- לצדדים מוקנית, תוך 30 ימים מעת שיומצא להם פסק דין זה, זכות לבקש מבית הדין הארצי לעבודה בירושלים רשות לערער על פסק הדין.
- ניתן היום, י"ט שבט תשע"ג, (30 ינואר 2013), בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.